

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 12. prosenca 1848.

List 2.

Seničica.

Blo je zadnji teden grudna,
V hiši sim domá sedel,
Sevra sapa zunej studna
Brila je, pa sneg je šel;
Kar na okno zunej tica
Kavsat pride s kljunam snica.

Milo vpira v me očesa,
Peti pesmico začne,
Mili glas za moje všesa,
Sercu mili bolji še;
In poslednjič melodije
Zalostno takó zavije:

Srote vsmili	Daj me k sebi
Mene tice	V hišo vzeti,
Vboge v sili	Se pri tebi
Se senice;	Mi pogreti;
Lej nožica	Zunej piše
Prezebuje,	Sapa studna,
Perutnica	Zima više
Omaguje	Rep si grudna.
Vbogi meni	Lakot grusti
Revni tici	Mene v sili
Zapušeni	Saj ne pusti!
Zgol samici!	Vsmili, vsmili

Sirodice
Revne, bore
Se senice,
Ki ne more
Najti piče.
Sneg lej krije
Log in griče,
Kerme ni je.
Torej k sebi
Daj me vzeti,

Meni se pa revca smili,
Pesem gane me v sercé,
Iz očes tekó po sili
Vročé, grenjke mi solzé;
Oknice tedaj odklénem,
Tico k sebi v hišo dènem.

Ino jesti, piti zvesto
Vsaki dan sim ji dajál,
Stanjevanje sim ji, mesto
V kletici široki zbrál.
Ino dan na dan mi poje
Ona sladke pesmi svoje.

Zdaj pa pride pomlad mila,
Travniki se zelené,

Se pri tebi
Mi pogreti;
Bom ti pela,
Prepevála,
Serce grela,
Zveseljvála;
Vsmili, vsmili
Sirodice
Vboge v sili
Se senice!

Tičev truma se vernila
Je v logove, na verté,
Vsa zelena je dobrava,
Prerोजना je narava.

Ino moja draga tica
Si želi na vert nazáj,
Veseli jo log, gorica,
Rada bi zletela v gaj,
Z drugim' ticam' peti slavo,
Radovati se z naravo.

Torej zvedši njene želje
Kletke odprem ji vrtica —
Vun zletí, in o veselje!
Na drevó se vertica
Prosta vséđši peti jame,
Se hvaležno ozíra na me.

Ino z mnogo drugim' ticam'
Vred zletí v zeleni gaj,
Tode mnogokrat s sestricam'
Verne se na vert nazáj,
Ino tukej žvergoléva,
Se hvaležno razodéva.

M. Valjavec. *)

Veséla novica zastran krompirjeve gnjilíne.

Nar slavniši sedanji nemški kemikar Dr. Liebig je najdel v starih angležkih bukvah popis krompirjeve bolezní, ktera je današnji popolnoma enaka bila. V imenovanih bukvah je tudi kemijsko ločenje tadajnega gnjiliga krompirja popisano, ktero je ravno tako, kakoršno je po Liebigovih skušnjah pri današnjim gnjilim krompirji.

Po teh starih skušnjah, ktere imenovani imenitni kemikar popolnoma poterdí in ktere so po njegovih mislih edino resnične, je vzrok krompirjeve gnjilíne samo v preveliki mokroti iskati,

ktera stori, de se krompirjeva kožica tako spači, de se krompir pod njo zaduší. De bi se bil pa krompir v naših deželah sam na sebi spridil in de bi poslednjič popolnoma ob ta žlahtni sadež prišli, tega se nam po Liebigovih besedah ni clo nič bati. Nar gotovši se da gnjilína po Liebigovim svetu odverniti in zatréti, če se krompir v suho in lahko zemljo sadi. Kakor so višji in bolj na zraku ležeče njive za krompir nar bolj pripravne, tako se mu tudi zračni hrami ali kleti nar bolj prilézejo. — Po Liebigovih mislih sedanja krompirjeva gnjilína ni nova bolezní, temuč se je vsako léto, pa po različnih deželah, včasih bolj včasih menj, prikazala. Posebno vreme

*) S pričujočo pesmico vpeljemo pervikrat veliko obetavniga mladenca na slovenski parnas. Matija Valjavec je imé mladiga pesnika, učenca visoko častitiga gosp. profesorja Martinaka v šesti šoli v Ljubljani, od kteriga imamo — kakor pričujoča pesmica spričuje, pri kateri nismo ne čerke popravili — v prihodnje veliko lepih pesniških děl pričakovati. — Drugo pot bomo iz Valjavoviga dnevpisa (Tagebuch), ki ga je v pretéklíh velicíh šolskih praznikih domá spisal, en dostavek v prozi bravcam za poskušnjo podali, namreč: pravlico od lesene sklede. Vredništvo.